

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בני העיר שמכרו רחובה של עיר - לוקחין בדמיו בית הכנסת, בית הכנסת - לוקחין תיבה, תיבה - לוקחין מטפחות, מטפחות - יקחו ספרים, ספרים - לוקחין תורה.												■
אבל אם מכרו תורה - לא יקחו ספרים, ספרים - לא יקחו מטפחות, מטפחות - לא יקחו תיבה, תיבה - לא יקחו בית הכנסת, בית הכנסת - לא יקחו את הרחוב, וכן במותריהן.												■
בני העיר שמכרו רחובה של עיר. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: זו דברי רבי מנחם בר יוסי סתומתאה	רבי מנחם בר יוסי [סתומתאה]										◆	◆
הרחוב אין בו משום קדושה.	אבל חכמים אומרים:										◆	◆
ורבי מנחם בר יוסי מאי טעמיה?											^	
הואיל והעם מתפללין בו בתעניות ובמעמדות.	[רבי מנחם בר יוסי]										!	◇
ורבנן											‡	
ההוא אקראי בעלמא.	[רבנן]										!	◇
בית הכנסת לוקחין תיבה												■
לא שנו אלא בית הכנסת של כפרים, אבל בית הכנסת של כרכין, כיון דמעלמא אתו ליה - לא מצו מזבני ליה, דהוה ליה דרבים.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■
האי בי כנישתא דמתא מחסיא. אף על גב דמעלמא אתו לה, כיון דאדעתא דידי קאתו - אי בעינא מזבנינא לה.	רב אשי:											■
מעשה בבית הכנסת של טורסיים שהיה בירושלים שמכרוה לרבי אליעזר, ועשה בה כל צרכיו.	מיתבי, אמר רבי יהודה:										○	‡
והא התם דכרכים הוה												‡
ההיא בי כנישתא זוטי הוה, ואינהו עבדוה.												!
(ויקרא י"ד) בבית ארץ אחוזתם - אחוזתכם מיטמא בנגעים, ואין ירושלים מיטמא בנגעים.	מיתבי: [ת"ק]										◆	‡
אני לא שמעתי אלא מקום מקדש בלבד.	רבי יהודה:										◆	‡
הא בתי כנסיות ובתי מדרשות מיטמאין												■
אמאי? הא דכרכין הוון												‡
אני לא שמעתי אלא מקום מקדש בלבד.	אימא: אמר רבי יהודה:											!
במאי קמפילגי?												^
לא נתחלקה ירושלים לשבטים	תנא קמא סבר:										◆	!
נתחלקה ירושלים לשבטים	רבי יהודה סבר:										◆	!
ובפלוגתא דהני תנאי												■
מה היה בחלקו של יהודה - הר הבית, הלשכות והעזרות. ומה היה בחלקו של בנימין - אולם והיכל ובית קדשי הקדשים. ורצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת בחלקו של בנימין, ובה מזבח בנוי, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לבולעה, שנאמר (דברים ל"ג) חפץ עליו כל היום לפיכך זכה בנימין ונעשה אושפיוזכן לשכינה.	דתניא:										◆	■
לא נתחלקה ירושלים לשבטים.	והאי תנא סבר:											■
אין משכירים בתים בירושלים, מפני שאינן שלהן.	דתניא: [ת"ק]										◆	■
אף לא מטות. לפיכך עורות קדשים - בעלי אושפיוזין נוטלין אותן בזרוע.	רבי אליעזר בר' שמעון:										◆	■
שמע מינה אורח ארעא למישבק אינש גולפא ומשכא באושפיוזה.	אביי:											■
לא שנו אלא שלא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אבל מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר - אפילו למישתא ביה שיכרא שפיר דמי.	רבא:											■
רבינא הוה ליה ההוא תילא דבי כנישתא אתא לקמיה דרב אשי												○

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מגילה-בני העיר	מימרא	אמר ליה: [רבינא]											
מהו למיזרעה?		אמר ליה: [רב אשי]											
זיל זבניה משבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר													
וורעה.													
רמי בר אבא הוה קא בני בי כנישתא, הוה ההיא - כנישתא עתיקא הוה בעי למיסתריה ולאטווי ליבני וכשורי מינה, ועיולי להתם.	[רמי בר אבא]												
יתיב וקא מיבעיא ליה הא דרב חסדא.													
לא ליסתור בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתי	דאמר רב חסדא:												
התם - משום פשיעותא, כי האי גוונא מאי?	[רמי בר אבא]												
אתא לקמיה דרב פפא													
ואסר ליה	[רב פפא]												
לקמיה דרב הונא													
ואסר ליה.	[רב הונא]												
האי בי כנישתא, חלופה וזבונה - שרי, אוגורה ומשכונה - אסור. מאי טעמא - בקדושתא קאי.	רבא:												
ליבני נמי, חלופינהו וזבונינהו - שרי, אוזופינהו - אסור.	[רבא]												
הני מילי - בעתיקתא, אבל בחדתא - לית לן בה.													
ואפילו למאן דאמר הזמנה מילתא היא - הני מילי כגון האורג בגד למת, אבל הכא - כטווי לאריג דמי, וליכא למאן דאמר.													
מתנה, פליגי בה רב אחא ורבינא													
אסר	חד: [רב אחא/רבינא]												
שרי.	וחד: [רב אחא/רבינא]												
מאן דאסר - בהאי תפקע קדושתה?													
ומאן דשרי: אי לאו דהוה ליה הנאה מיניה - לא הוה יהיב ליה, הדר הוה ליה מתנה כזביני.													
תשמישי מצוה - נורקין, תשמישי קדושה - נגנזין.	תנו רבנן:												
ואלו הן תשמישי מצוה: סוכה, לולב, שופר, ציצית.													
ואלו הן תשמישי קדושה: דלוסקמי ספרים, תפילין ומזוזות, ותיק של ספר תורה, ונרתיק של תפילין ורצועותיהן.													
מריש הוה אמינא האי כורסיא תשמיש דתשמיש הוה, ושרי. כיון דחזינא דמותבי עלויה ספר תורה, אמינא: תשמיש קדושה הוה, ואסור.	רבא:												
מריש הוה אמינא האי פריסא תשמיש דתשמיש הוה, כיון דחזינא דעיפי ליה ומנחי סיפרא עלויה אמינא: תשמיש קדושה הוה, ואסור.	ואמר רבא:												
האי תיבוחא דאירפט, מיעבדה תיבה זוטרתני - שרי, כורסייא - אסיר.	ואמר רבא:												
האי פריסא דבלה, למיעבדיה פריסא לספרי - שרי, לחומשין - אסיר.	ואמר רבא:												
הני זבילי דחומשי, וקמטרי דספרי - תשמיש קדושה נינהו, ונגנזין.	ואמר רבא:												
פשיטא													
מהו דתימא: הני לאו לכבוד עבידן, לנטורי בעלמא עבידי, קא משמע לן.													
ההוא בי כנישתא ברומאי דהוה פתיה לההוא אידרונא, דהוה מחית ביה מת, והוה בעו כהני למיעל לצלווי התם, אתו אמרו ליה לרבא													

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
דלו תיבותא, אותבוה, דהוה ליה כלי עץ העשוי לנחת, וכלי עץ העשוי לנחת - אינו מקבל טומאה, וחוצץ בפני הטומאה.	אמר להו: [רבא]											■	◇
והא זמנין דמטלטלי ליה כי מנח ספר תורה עלויה, והוה ליה מיטלטלא מלא וריקם	רבנן לרבא:											‡	◇
אי הכי לא אפשר.	[רבא]											■	
מטפחות ספרים שבלו עושין אותן תכריכין למת מצוה, וזו היא גניזתן.	מר זוטרא:											■	◇
ספר תורה שבלה גונזין אותו אצל תלמיד חכם, ואפילו שונה הלכות.	ואמר רבא:											■	◇
ובכלי חרס, שנאמר (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים	רב אהא בר יעקב:											■	◇
מבי כנישתא לבי רבנן - שרי, מבי רבנן לבי כנישתא - אסיר.	רב פפי משמיה דרבא:											■	◇
מתני איפכא	רב פפא משמיה דרבא:											■	◇